

Trots!

Thuis voor de buis en elke morgen met de krant in de hand waren we al aan het genieten van de prestaties van "onze" voetbalvrouwen op het WK. Geweldig dat ze stevige tegenstanders versloegen: zowel op het veld als al die mannelijke commentatoren op teveel voetbalbabbelprogramma's.

We gingen met z'n allen meelevend en aanmoedigen en meejuichen. Achter de gordijnen stiekem oranje-gekleed want wat zullen de burens wel niet denken....

Ondertussen gebeurde het meest gehoopte: ons klassteam bereikte de finale! We voelden de opwinding groeien en fietsten naar de Blokker voor extra oranje-attributen. Het heerlijk avondje gaat komen...

En toen, met een fenomenale timing én daadkracht, kwam de uitnodiging van het bestuur van onze buurtvereniging om Samen de finale te gaan beleven!

Dat zijn we gaan doen, en met ons vele burens en buurtgenoten. We hebben genoten!

In de Ludinge werden we namens het bestuur verwelkomd door Frederik, de onvolprezen beheerder René en vrolijke oranje slingers.

De wedstrijd op een grooooooot scherm en sterke luidsprekers. We raakten helemaal in de wedstrijd. Met veel aah's, oeoh's, gemopper, applaus, scheids! Hoezo penalty?!, tussendoor heerlijke warme hapjes en nootjes en drankjes, schwalbe's, getackel, hoop, vrees, respect..... en uiteindelijk berusting dat we strijdend onze meerdere hebben moeten erkennen. Voor nu! We'll meet again!

Overheersend is de trots!

Trots dat we (onze vrouwen) zover zijn gekomen en goed gestreden hebben

Trots dat we zo'n fantastisch bestuur hebben dat deze happening zo snel en mooi organiseerde

Trots en blij dat we dat als buurgenoeten samen hebben mogen beleven!

Beste groet,

Arno Muis

